

Absolwent

<http://absolwent.put.poznan.pl>

 facebook.com/absolwenci.politechniki.poznanskiej

Nr 100
CZERWIEC
2020 r.

Kwartalnik Stowarzyszenia Absolwentów
Politechniki Poznańskiej
ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (KRS 0000024372)

ISSN 1731-6871

„DOBRA ZMIANA” W POLITECHNICE POZNAŃSKIEJ

Po Trybunale Konstytucyjnym, oświacie, mediach publicznych, prokuraturze i sądownictwie „dobra zmiana” dotarła również do publicznego szkolnictwa wyższego.

Podobnie jak inne reformy wprowadzane przez obecnie rządzących państwem, opierała się na dwóch generalnych podstawach: autorytarne demontażu struktur dotychczas funkcjonujących oraz uruchomieniu podziałów wewnątrz-społecznościowych. Przygotowana w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego i uchwalona w 2018 roku w sejmie RP ustawa, górnolotnie nazwana przez jej autorów Konstytucją dla Nauki, wymusiła na Politechnice Poznańskiej największe od 75 lat zmiany strukturalne, społecznościowe i nomenklaturowe. Uzasadniając potrzebę zmian Ministerstwo NiSW tradycyjnie, jak w przypadku podobnych, wcześniejszych reform, poinformowało społeczeństwo i środowiska akademickie, że reforma ta stwarza najlepsze warunki dla rozwoju polskiej nauki, kształcenia kadr przyszłości oraz, że została wypracowana we współpracy z całym tym środowiskiem i na jego życzenie. Zapewni ponadto kadrze uniwersyteckiej nowe ścieżki kariery i znaczne podwyżki płac, natomiast studium zafunduje

cd na str. 2

PROF. TEOFIL JESIONOWSKI REKTOREM-ELEKTEM PP

Na stanowisko Rektora kandydowały 3 osoby: prof. Olaf Ciszak, prof. Teofil Jesionowski, i prof. Tomasz Mróz. W wyborach uczestniczyło 99 elektorów, spośród których 80 oddało swój głos na **prof. Teofila Jesionowskiego**. Jego kadencja rozpocznie się 1 września 2020 roku i trwać będzie 4 lata, z możliwością ubiegania się o kolejną 4 letnią kadencję.

Prof. Teofil Jesionowski urodził się w 1970 roku w Grabowie. Jest najmłodszym, 14 kolejnym Rektorem Politechniki Poznańskiej. Cała jego kariera naukowa związana jest z naszą uczelnią. Studia na Wydziale Technologii Chemicznej ukończył w roku 1995, doktorat obronił w 1999 roku u prof. A. Kryszałkiewicza, habilitację uzyskał w roku 2007. Tytuł profesora odebrał z rąk Prezydenta RP B. Komorowskiego w 2013 roku. Od roku 2019 jest członkiem korespondentem PAN. Naukowo specjalizuje się w chemii i technologii związków krzemu. W ostatnim 4-leciu był Prorektorem ds. edukacji ustawicznej.

Koleżanki i Koledzy Członkowie Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej!

Nasze doświadczenie mówi, że rodzima *Alma Mater* – Politechnika Poznańska, oprócz przekazanej wiedzy inżynierskiej w zakresie projektowania, budowania i eksploatacji tworów techniki, wyposażała nas również w społeczny imperatyw działania Pro Publico Bono.

W związku z tym jesteśmy pewni, że wielu spośród Państwa czyni dziś mnóstwo dobra na rzecz wspólnej walki z epidemią koronawirusa. Chcielibyśmy, jako Stowarzyszenie Absolwentów skompletować przynajmniej część tych działań naszych Koleżanek i Kolegów i w kalejdoskopowym skrócie pokazać je otoczeniu „ku pokrzepieniu serc”. Celem naszej inicjatywy jest także zademonstrowanie środowisku naszych studentów i absolwentów, że zło kłamstwa, niemoralnych partykularizmów oraz decyzyjnej nieudolności i braku profesjonalnych kompetencji w zarządzaniu kryzysem, po stronie realizatorów ich wyborczego Credo: „Polska w ruinie”, ma społeczną alternatywę oddolną, (często graniczącą z heroizmem) w postaci dobra, prawdy oraz gotowości do poświęceń w imię empatii i miłości bliźniego.

Proponujemy zatem Państwu nadsyłanie drogą mailową krótkich, maksymalnie dwustronicowych e-maili (absolwent@put.poznan.pl) lub listów (Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej, pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań) opisujących Wasze działania i dokonania w ramach tematu: MOJA WALKA Z PANDEMIĄ. Określenia „pandemia” użyliśmy celowo, ponieważ pole tej naszej walki, oprócz życiowego aspektu zdrowotnego, ma również wymiary: gospodarczy, społeczny i polityczny. Państwa opisy zamierzamy upowszechnić w ramach naszego kwartalnika Absolwent a także w Głosie Politechniki i na stronie internetowej Stowarzyszenia.

Czekamy na Państwa odzew na naszą inicjatywę. Pozdrawiamy Was aktualnym: TRZYMAJMY SIĘ ZDROWO!

Przewodniczący
Stowarzyszenia Absolwentów PP
Prof. dr. hab. inż. Leszek Pacholski

„DOBRA ZMIANA” W POLITECHNICE POZNAŃSKIEJ

cd ze str. 1

bezpieczeństwo studiów i stabilny system stypendialny. Wśród hasel „ojca ustawy” pojawiły się także deklaracje uwolnienia potencjału polskiej nauki i dodatkowego strumienia jej finansowania.

Zgodnie z wymogami formalnymi, polskie uczelnie zobowiązane były do uchwalenia nowych statutów, zgodnych z duchem i literą tej ustawy. W Politechnice Poznańskiej taki statut obowiązuje od 1 października 2019 roku. W tabeli obok prześledzić możemy jak zmieniła się dotychczasowa struktura Politechniki Poznańskiej i jakie z tego faktu wynikają konsekwencje dla uczelni i jej postrzegania przez bieżące otoczenie oraz dawniejszych absolwentów.

Patrząc na zestawienie widzimy, że na bazie dotychczasowych dziesięciu wydziałów wyodrębniono dziewięć nowych jednostek organizacyjnych. Likwidacji uległ Wydział Fizyki Technicznej, a jego dwa instytuty znalazły się w nowym wydziale Inżynierii Materiałowej i Fizyki Technicznej. Swoja dotychczasową nazwę zachowały tylko trzy wydziały: Architektury, Inżynierii Zarządzania i Technologii Chemicznej. Zniknęły nazwy, które przez sto lat były symbolem naszej uczelni. Wydział Elektryczny nie zmieniał swojej nazwy przez 90 lat; „dobra zmiana” dopadła go dopiero teraz. Budowa Maszyn jako nazwa uczelni i wydziału widniała przez 100 lat z wyjątkiem krótkiego okresu końca lat sześćdziesiątych (Wydział Mechaniczny Technologiczny). Teraz nosi on nazwę: Wydział Inżynierii Mechanicznej. Łza się w oku zakreśli absolwentom ostatnich 75 lat tego wydziału kiedy patrzą na tę zmianę. Wydział Elektryczny nosi teraz nazwę: Wydział Automatyki, Robotyki i Elektrotechniki. Pięć wydziałów naszej uczelni zaczyna swą nazwę od słowa inżynieria prawdopodobnie, aby silnie utwierdzić się w przekonaniu, że programy kształcenia na studiach pierwszego stopnia rzeczywiście mają charakter inżynierski.

W działalności akademickiej, która od niepamiętnych czasów opierała się na katedralnej strukturze sieciowej, wprowadzono wyłącznie instytuty. Tego typu rozwiązanie strukturalne wprowadzono już (na wzór dyrektywy ówczesnego „wschodniego, wielkiego brata”) w polskich uniwersytetach w roku 1970. Efekty 50 lat funkcjonowania tego rozwiązania są powszechnie znane. Gdy istniały wydziały Budowy Maszyn, Budownictwa, Elektryczny, Informatyki czy Elektroniki i Telekomunikacji, kandydaci na studia wiedzieli, jaki kierunek edukacji inżynierskiej i magisterskiej wybierają, u którego profesora chcieliby robić swoje dyplomy oraz gdzie po skończeniu studiów zamierzają pracować. Dzisiaj widząc nazwę: Wydział Inżynierii Mechanicznej nie bardzo wiedzą jakimi specjalistami zostaną

Stan na 31.12.2019	Stan na 1.01.2020
<p>WYDZIAŁ ARCHITEKTURY</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego Instytut Architektury, Urbanistyki i Ochrony Dziedzictwa Katedra Rysunku, Malarstwa, Rzeźby i Sztuk Wizualnych 	<p>WYDZIAŁ ARCHITEKTURY</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego Instytut Architektury, Urbanistyki i Ochrony Dziedzictwa Instytut Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego
<p>WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Konstrukcji Budowlanych Instytut Inżynierii Lądowej Instytut Inżynierii Środowiska 	<p>WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I TRANSPORTU</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Analizy Konstrukcji Instytut Budownictwa Instytut Inżynierii Lądowej Instytut Maszyn Roboczych i Pojazdów Samochodowych Instytut Silników Spalinowych i Napędów Instytut Transportu
<p>WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN I ZARZĄDZANIA</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Mechaniki Stosowanej Instytut Technologii Mechanicznej Instytut Inżynierii Materiałowej Instytut Technologii Materiałów Katedra Zarządzania i Inżynierii Produkcji 	<p>WYDZIAŁ INŻYNIERII MECHANICZNEJ</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Konstrukcji Maszyn Instytut Mechaniki Stosowanej Instytut Technologii Materiałów Instytut Technologii Mechanicznej
<p>WYDZIAŁ ELEKTRONIKI I TELEKOMUNIKACJI</p> <ul style="list-style-type: none"> Katedra Radiokomunikacji Katedra Sieci Telekomunikacyjnych i Komputerowych Katedra Systemów Telekomunikacyjnych i Optoelektroniki Katedra Telekomunikacji Multimedialnej i Mikroelektroniki 	<p>WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA I ENERGETYKI</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Elektroenergetyki Instytut Energetyki Ciepłej Instytut Inżynierii Środowiska i Instalacji Budowlanych
<p>WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Elektroenergetyki Instytut Elektrotechniki i Elektroniki Przemysłowej Instytut Automatyki, Robotyki i Inżynierii Informatycznej Instytut Matematyki 	<p>WYDZIAŁ AUTOMATYKI, ROBOTYKI I ELEKTROTECHNIKI</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Automatyki i Robotyki Instytut Elektrotechniki i Elektroniki Przemysłowej Instytut Matematyki Instytut Robotyki i Inteligencji Maszynowej
<p>WYDZIAŁ INFORMATYKI</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Informatyki Instytut Automatyki i Robotyki 	<p>WYDZIAŁ INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Informatyki Instytut Radiokomunikacji Instytut Sieci Teleinformatycznych
<p>WYDZIAŁ INŻYNIERII TRANSPORTU</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Maszyn Roboczych i Pojazdów Samochodowych Instytut Silników Spalinowych i Transportu Katedra Techniki Ciepłej Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn Katedra Inżynierii Wirtualnej 	<p>WYDZIAŁ INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ I FIZYKI TECHNICZNEJ</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Badań Materiałowych i Inżynierii Kwantowej Instytut Fizyki Instytut Inżynierii Materiałowej
<p>WYDZIAŁ INŻYNIERII ZARZĄDZANIA</p> <ul style="list-style-type: none"> Katedra Ergonomii i Inżynierii Jakości Katedra Marketingu i Sterowania Ekonomicznego Katedra Nauk Ekonomicznych Katedra Przedsiębiorczości i Komunikacji w Biznesie Katedra Zarządzania i Systemów Informatycznych Katedra Zarządzania Produkcją i Logistyki 	<p>WYDZIAŁ INŻYNIERII ZARZĄDZANIA</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Inżynierii Bezpieczeństwa i Jakości Instytut Logistyki Instytut Zarządzania i Systemów Informatycznych
<p>WYDZIAŁ TECHNOLOGII CHEMICZNEJ</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Chemii i Elektrochemii Technicznej Instytut Technologii i Inżynierii Chemicznej 	<p>WYDZIAŁ TECHNOLOGII CHEMICZNEJ</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Chemii i Elektrochemii Technicznej Instytut Technologii i Inżynierii Chemicznej
<p>WYDZIAŁ FIZYKI TECHNICZNEJ</p> <ul style="list-style-type: none"> Instytut Fizyki Instytut Badań Materiałowych i Inżynierii Kwantowej 	

po skończeniu studiów. Poprzednio wybierając Wydział Budownictwa wiedzieli, że chcą po skończeniu studiów budować domy, mosty, wiadukty, drogi i lotniska. Dzisiaj po studiach na Wydziale Inżynierii Lądowej i Transportu niezbyt dokładnie wiedzą, czy będą budować drogi czy też konstruować silniki spalinowe albo latać w przestworzach. Trudno też będzie wybierać kandydatom na studia pomiędzy Wydziałem Inżynierii Mechanicznej a Wydziałem Inżynierii Materiałowej i Fizyki Technicznej. Ciekawie też wygląda „małżeństwo” Inżynierii Środowiska z Energetyką.

Nam, dawnym absolwentom Politechniki Poznańskiej przychodzi czasami na myśl stare ludowe przysłowie mówiące, że od samego mieszania łyżeczką herbata nie będzie słodsza. Zobaczymy, czy zmiany nazw wydziałów, wprowadzenie instytutów oraz wewnątrz-społecznościowe podziały upraw-

nień uczelnianej profesury, zaowocują poprawą jakości i efektywności kształcenia przyszłych twórców techniki oraz przyniosą chociaż część efektów deklarowanych przez autora „dobrej zmiany” w szkolnictwie wyższym i w nauce.

Wydaje się, że specyfika środowisk akademickich polegająca na umiłowaniu wolności i demokracji oraz naturalna kreatywność i ciągle poszukiwanie progresu, obroni te społeczności przed skutkami prób mieszania przysłowiową łyżeczką od herbaty.

Kierując się tym optymistycznym przekonaniem, spróbujemy po roku zapytać nauczycieli akademickich Politechniki Poznańskiej o efekty obowiązywania Konstytucji dla Nauki przygotowanej w MNiSW przez jej ojca - byłego ministra i byłego wicepremiera Jarosława Gowina.

Stanisław Olejniczak
absolwent WBM PP z 1961 roku

ARCHITEKTURA SOCREALISTYCZNA W POLSCE

W Rosji po Rewolucji Październikowej 1917 r. nowa władza odcinała się od twórczości burżuazyjnej, Żądano działalności opartej na tradycyjnych i popularnych wzorach ludowych. W 1932 r., pojawiło się określenie „realizm socjalistyczny”. Każda twórczość musiała posiadać realistyczną formę i socjalistyczną treść. Zasada ta obowiązywała we wszystkich dziedzinach kultury i sztuki, w tym w projektowaniu architektonicznym. Architektura socrealistyczna, miała być nowym odrębnym stylem państwowym. Obowiązujące idee socrealizmu w Polsce ogłosił 3 lipca 1949 roku Prezydent Bolesław Bierut w czasie prezentowania „Sześćdziesięcioletniego Planu Odbudowy Warszawy”. Nowe budowle miały posiadać socjalistyczną treść i narodową formę. Mimo negatywnych opinii środowiska, Rada Stowarzyszenia Architektów – pod silnym naciskiem władz – narzuciła projektantom realizm socjalistyczny, jako jedyny kierunek w architekturze. Miała ona być monumentalna, by podkreślać potęgę socjalizmu i onieśmielać patrzących. Architekci sięgnęli więc do dekoracyjnego wzornictwa, z okresu renesansu i klasycyzmu. Powojenna działalność architektoniczna przechodziła w Polsce poprzez trzy fazy rozwoju.

Okres wczesnego socrealizmu, to lata 1949-51. Jednym z pierwszych obiektów wybudowanych w Warszawie był Gmach Komitetu Centralnego PZPR. Bez dekoracji, które były zakazane dla siedzib władz partyjnych. W Poznaniu, pierwszym obiektem był biurowiec „Miastoprojektu” zbudowany w latach 1949-1950, o klasycznej trójpodziałowej elewacji. Tu jako symbol dekoracyjności na wydatnym gzymsie umieszczono 18 orłów piastowskich, odlanych z betonu. Budowana Nowa Huta posiadała najnowocześniejszy układ urbanistyczny i była największym symbolem socrealistycznej inwestycji „Planu Sześćdziesięcioletniego”.

Lata 1952-1955 to okres „dojrzałego socrealizmu”, w którym budowano monumentalne obiekty i okresem realizacji największych założeń urbanistycznych. W Warszawie. Zbudowano Marszałkowską Dzielnicę Mieszkaniową z Placem Konstytucji, który miał być „salonem pod gołym niebem”. MDM została oddana do użytku, w dniu

uchwalenia nowej Konstytucji, tj. 22 lipca 1952 roku. Kolejnym obiektem zrealizowanym w Warszawie był Pałac Kultury i Nauki, we Wrocławiu Kościuszkowska Dzielnica Mieszkaniowa, z Placem Kościuszki. Nowe Tychy zbudowano jako drugie socjalistyczne miasto po Nowej Hucie. W Poznaniu w tym okresie zrealizowano zespół mieszkaniowy na Placu Cyryla Ratajskiego i gmach Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej.

Lata 1955-56. to okres zanikającego socrealizmu. Gdy w Moskwie, ówczesny I Sekretarz Nikita Chruszczow skrytykował gigantomanię budownictwa socjalistycznego. W Polsce Bolesław Bierut, wzorem Chruszczowa wskazał na konieczność realizacji masowego i typowego budownictwa mieszkaniowego. W okresie tym zabudowano w Poznaniu w latach 1954-56 Plac Wielkopolski.

Prezydent Bolesław Bierut w publikacji z 1949 r. „Sześćdziesięcioletniego Planu Odbudowy Warszawy” przedstawił 25 rysunków architektonicznych jako wizję przyszłych budynków użyteczności publicznej i mieszkaniowej, a także placów i pierzei ulicznych. Rysunki te opracowała grupa architektów w składzie: Jan Knothe, Zygmunt Stępiński i Kazimierz Marczewski. Koncepcję budowy Centralnego Domu Kultury przy ul. Marszałkowskiej opracował K. Marczewski już w 1945 roku.

Pałac Kultury i Nauki w Warszawie „perła” architektury socrealistycznej został zaprojektowany przez zespół architektów radzieckich, pod kierunkiem głównego projektanta I. Rudniewa. Aby zastosować polskie narodowe elementy dekoracyjne, zespół zwiedził zabytkowe polskie miasta: Kraków, Toruń, Zamość i Płock. Polscy architekci wybrali projekt z wieżą o wysokości 120 m. Jednak w trakcie budowy zażądali jej podwyższenia do 188 m, nie licząc iglicy. Pałac Kultury i Nauki był – jak zapewniały polskie władze państwowe darem narodów radzieckich dla narodu polskiego. Budowany był w latach 1952-1955. Ze strony polskiej pełnomocnikiem do spraw budowy był polski architekt Józef Sigalin. Pałac w poziomie jest znacznie rozczłonkowany. Jest gmachem o bardzo bogatym wystroju wzorowanym na warszawskim kla-

sycyzmie i krakowskim renesansie. Jest również wzorowany na podobnych obiektach zrealizowanych w Moskwie. Można jednak w pewnym stopniu dopatrywać się, że projektanci w pewnym stopniu sugerowali się koncepcją opracowaną przez polskiego architekta K. Marczewskiego. Zespół oprócz wieży centralnej posiada cztery

nizsze wieże boczne. Kubatura obiektu wynosi 817,0 tys. m³, a powierzchnia użytkowa 123,0 tys. m². Posiada 3200 pomieszczeń. W budynku znajduje się sala kongresowa z 3,0 tys. miejsc, 3 teatry, 3 kina, Muzeum Techniki i Muzeum Polskiej Akademii Nauk. Obiekt wpisany jest do Centralnego Rejestru Zabytków pod nr A735

Lansowana pod przymusem architektura socrealistyczna w Polsce, spotykała się wśród architektów z negatywnym odbiorem. Dlatego więc by zaspokoić wymagania ideologów architekci tylko symbolicznie ozdabiali obiekty detalami dekoracyjnymi. Zdecydowany wyjątek stanowi tu Marszałkowska Dzielnica Mieszkaniowa, która była zaprojektowana na szczególne zamówienie polityczne. Dekoracyjność obiektów ulegała ewolucji w poszczególnych okresach realizacyjnych. W etapie II, tj. w latach 1952-55 dotyczyło to szczególnie realizowanych obiektów w miastach socjalistycznych, Nowej Hucie i Nowych Tychach. Okres architektury socrealistycznej obejmował w Polsce zasadniczo tylko 7 lat (1949-1956), mimo panowania w Polsce demokracji ludowej przez lat 41. Po 1986 r. obiekty tego okresu nazwano „piętnem komunizmu”, na czele z Pałacem Kultury i Nauki. Wielu prominentnych działaczy politycznych wnioskowało nawet o rozbiórkę tego obiektu. Opinia ta posiadała jednak wydźwięk tylko polityczny, a nie merytoryczny. Ponadto była by to operacja bardzo kosztowna, a jednocześnie spowodowała by utratę

Ozdobne gzymsy i pasy międzykolumnowe w PKiN

ARCHITEKTURA SOCREALISTYCZNA W POLSCE

cd ze str. 3

pomieszczeń wykorzystywanych dla celów społecznych. Ta negatywna opinia zaczęła również oddziaływać w społeczeństwie na inne obiekty. Nieświadomość społeczna i niedocenywanie wartości dzieł architektonicznych doprowadziła do tego, że powstało określenie „pomniki totalitarnego ustro-

ju”. Inne poglądy wyrażały jednak środowiska intelektualne i naukowe. Architekci i urbaniści, a w szczególności historycy sztuki, zaczęli poszukiwać jakiegoś „modus vivendi”, aby uchronić te obiekty przed zniszczeniem, bowiem są one dorobkiem pewnego okresu historycznego i stanowią świadectwo minionej epoki. Są też zna-

PKiN ozdabiają rzeźby m.in. muza poezji epickiej Kaliopie i współczesny rzeźbiarz

kiem czasu minionego. Profesor Wiktor Zin wybitny historyk sztuki i konserwatorstwa, jako pierwszy już w latach siedemdziesiątych stwierdził: „następująca epoka nie docenia relikwów poprzedniej, tej minionej, a ich brak w historii oznaczałby zniszczenie ciągłości kultury”. Dlatego Rada Ochrony Zabytków przy Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w dniu 29 kwietnia 2016 roku podjęła uchwałę w sprawie ochrony dziedzictwa architektury i urbanistyki XX wieku. Ustalono, że obiekty powstałe po roku 1945 stanowią świadectwo minionej epoki i są znakiem czasu. Warto też podkreślić, że każda władza absolutna w dziejach ludzkości wpływała w okresie swojego panowania na wygląd obiektów architektonicznych. Warto też na zakończenie zacytować „Wiersz do Młodych” napisany przez Adama Asnyka

*„Ale nie niszczyć przeszłości ołtarzy,
Choć sami macie doskonalsze wzniesić,
Na nich się jeszcze święty ogień żarzy,
I wy winniście im cześć”.*

Jakże były to prorocze słowa.

Dr inż. Mieczysław Arkadiusz Woźniak
absolwent WB PP z 1958 roku

NIJHOF **WASSINK** **NOWA** **LEASE**

Agent Sprzedaży i Autoryzowany Serwis Samochodów Ciężarowych Volvo

sprzedaż pojazdów ciężarowych marki Volvo
autoryzowany serwis pojazdów tej marki
sprzedaż części zamiennych
leasing środków transportu

Kutno
ul. Holenderska 3
99-300 Kutno

**Oddział Nowa Wieś Wielka
k/Bydgoszcz**
ul. Zakładowa 1
86-060 Nowa Wieś Wielka

**Oddział Tarnowo Podgórne
k/Poznań**
ul. Krucza 2
62-080 Tarnowo Podgórne

Oddział Rzgów k/Łodzi
ul. Krasickiego 1
95-030 Rzgów

www.nijwa.com.pl